

heller have Midler til at forstafte sig Oplysning om Forholdet, selv om de have Mistanke, dels vil man næppe nu om Stunder nøgetsteds anse et Til Trods for heromtalte Forbud indgaaet Egtteskab for ugyldigt, hvad man som bekendt heller ikke gør her i Landet.

Til § 6.

For Parternes Alder samt for Forældres eller Børgers Samtykke bør Konsulen i Reglen forlange skriftligt Bevis, altsaa sædvanlig Døbe- eller Fødselsattest fra rette vedkommende og skriftligt Samtykke fra Forældre eller Børger. Det kan imidlertid let hændes, at det vilde være forbundet med stort Besvær og Tidspilde at forstafte disse skriftlige Bevisligheder, og det bør derfor tillades Konsulen at bortse fra Fordring paa dem, naar dog den fornødne Oplysning om Forholdet paa anden Maade kan erhverves. Det kan saaledes ofte hændes, at det saavel af paagældendes Udseende som af de Forhold, hvori han eller hun har staaet, er klart nok, at Personen er over den Alder, som udfordres til at indgaa Egtteskab, og over den Alder, i hvilken Forældres eller Børgers Samtykke behøves, og det vilde i saadanne Tilfælde være ubilligt at opholde Vielsen, hvis hurtige Udførelse ofte kan være af stor Vigtighed for Parterne, efter Døbeattestens Tilvejebringelse. Ligeledes maa anden Oplysning kunne træde i Stedet for skriftligt Samtykke af Forældre eller Børger, f. Eks. mundtlig Meddelelse af det ved personlig Tilstedeværelse hos Konsulen eller Meddelelse fra en anden Konsul om, at Samtykke er erklæret for ham, telegrafisk Forespørgsel og Svar o. desl.

Angaaende de i § 5 b., c. og d. omtalte Omstændigheder er det ikke muligt at forsyne sig med skriftlige Beviser, og Konsulen maa derfor henvises til at forholde sig paa samme Maade som her i Landet, nemlig lade sig stille Forlovere eller, hvis Parterne ej kunne staae sig saadanne, aftræve dem bægge eller den ene af dem Ed paa, at de omspurgte Hindringer for Egtteskabet ikke ere til Stede.

Til § 7.

Som bekendt, kan der dispenseres fra flere af Betingelserne for Egtteskabs Indgaaelse, og i flere Tilfælde faas saadan Dispensation uden Banfelighed. Fra at nyde godt heraf bør Danske, der ville indgaa Egtteskab i Udlandet, selvfølgelig ikke udelukkes, men skulde de henvises til paa sædvanlig Maade at søge Dispensationen herhjemme fra, vilde dette i mange Tilfælde blive det samme som at udelukke dem derfra og

hindre dem i at indgaa Egtteskabet formedelst den lange Tid, der hermed vil hengaa. Det foreslaas derfor, at Udenrigsministeriet skal kunne bemyndige Konsulen til inden for visse nærmere angivne, efter Hensyn til den danske Lovgivning bestemte Grænser at dispensere Parterne fra de i § 5 Litra a. og Litra c. omhandlede Betingelser. Hvad Aldersbetingelsen angaar (§ 5 Litra a.), vilde Konsulen kunne bemyndiges til at dispensere, naar der kun mangler en kortere Tid, ikke over 1 Aar, i den lovbestemte Alder, og den paagældende godtgør at have opnaaet den fornødne aandelige og legemlige Modenhed, samt naar Omstændighederne i øvrigt synes at tale derfor. Under disse Betingelser plejer sliG Dispensation nemlig at meddeles herhjemme. Hvad de dispensable forbudne Led angaar, da kunde han bemyndiges til at tilstede Egtteskab med Fæster og Møster, naar Kvinden ikke er altsfor meget ældre end Manden, thi uinder denne Forudtæining nægtes sliG Dispensation aldrig herhjemme. Og hvad Egtteskab med afdød Broders, Farbroders eller Morbroders Enke angaar, da kunde det ganske overlades ham at dispensere efter hans eget Skøn, da Dispensation i sliGe Tilfælde saa godt som aldrig nægtes herhjemme. Hvad endelig angaar § 5 Litra d., kan man ifølge denne Regels Hensigt meget vel tillade Konsulen at bortse fra den, naar der kun habes Visshed om, at Kvinden ikke er frugtsummelig ved hendes forrige Mand.

Til § 8.

Det er Regel her, at, naar lovligt Forbud er nedlagt mod et Egtteskabs Indgaaelse og behørig forfølges, bør Præsten (eller Øvrighedspersonen) ikke foretage Vielsen, førend Sagen er afgjort ved Dom eller paa anden lovlig Maade. Denne Regel lader sig ikke uden videre overføre paa Konsularægtteskaber, da Retsformerne paa vedkommende Sted muligvis ikke tillade sliG processuel Fremgangsmaade eller den maaste paa Grund af faktisk Forhold er ubeløst. Det er derfor rigtigst at indskrænke sig til at udtale, at Konsulen, selv om han efter stedfunden Undersøgelse har erklæret sig rede til at foretage Vielsen eller at instruere en Vicekonsul hertil, dog baade kan og bør nægte dette eller tilbagekalde den Vicekonsulen givne Bemyndigelse dertil, naar mod Egtteskabet fremkomne Indsigelser vække grundet Tvivl hos ham, om Betingelserne for dets Indgaaelse ere til Stede. Der tænkes her paa, at Forældre eller Børger eller andre paa deres Vegne maaste melde sig med Indsigelser i Genhold til den udstedte Bekendtgørelse efter § 2 og gøre gældende, at det Skrift, hvori deres Samtykke